DOMSTOLENS DOM (TREDJE AFDELING)
AF 1. OKTOBER 1981 [1]

Anna Guglielmi
mod Europa-Parlamentet

»Tjenestemænd — annullation af en udvælgelsesprøve«

Sag 268/80

Sammendrag

Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelsesprøve på grundlag af prøver — skriftlig prøve — valg af emne — overholdelse af de i meddelelsen om udvælgelsesprøven angivne oplysninger — ingen overtrædelse af princippet om ligebehandling af ansøgerne — hensyntagen til prøvens sværhedsgrad ved bedømmelsen — udvælgelseskomiteens vurdering — Domstolens prøvelsesret — grænser

I sag 268/80,

ANNA GUGLIELMI, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, med bopæl i Rom, Via Adda 21, ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos samme, 18A, rue des Glacis,

sagsøger,

mod

EUROPA-PARLAMENTET, ved direktøren for personale og velfærdstjeneste, Martin Schmidt, som befuldmægtiget, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos sidstnævnte, 22, Côte d'Eich,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af en udvælgelsesprøve,

1 — Processprog: Fransk.

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden Mackenzie Stuart, dommerne A. Touffait og U. Everling,

generaladvokat: F. Capotorti
justitssekretær: J. A. Pompe, assisterende justitssekretær

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og parternes argumenter under skriftvekslingen kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder

Ved stillingsopslag nr. 1981 af 30. oktober 1978 meddelte Europa-Parlamentet sit personale, at syv stillinger som fuldmægtige i stillingsgruppe A 7/6 under Generaldirektoratet for informations- og pressetjenesten skulle besættes ved informationskontorerne i Belgien, Danmark, Frankrig, Irland, Italien, Nederlandene og Det forenede Kongerige.

Da kun stillingerne ved informationskontorerne i London, Haag og København kunne besættes ved forflyttelse, opslog Europa-Parlamentet for de øvrige stillingers vedkommende følgende meddelelser om afholdelse af interne udvælgelsesprøver på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver:

— meddelelse nr. A/65 af 25. juni 1979 om stillingen i Paris;

— meddelelse nr. A/66 af 25. juni 1979 om stillingen i Rom;

— meddelelse nr. A/67 af 25. juni 1979 om stillingen i Bruxelles;

— meddelelse nr. A/68 af 15. oktober 1979 om stillingen i Dublin.

Meddelelserne om udvælgelsesprøverne havde samme ordlyd undtagen med hensyn til kravene om sprogkundskaber og angivelsen af tjenestelandene; de indeholdt følgende beskrivelse af arbejdets art:

»Den pågældende tjenestemand skal under ledelse af kontorchefen med ansvar for den ... [henvisning til tjene-

stelandet] sektor udføre informations- og PR-arbejde (kontakt med pressen og forskellige særlige grupper, foredrag, redigeringsarbejde m.m.)«.

Under overskriften »Kvalifikationskrav« anførtes bl.a.:

»— indgående kendskab til informationsmediernes og de parlamentariske systemers virkemåde i ... [henvisning til tjenestelandet],

— indgående kendskab til Det europæiske Fællesskabs opbygning og virkemåde«.

Som obligatorisk skriftlig prøve krævedes dels en »redegørelse for et emne af almen karakter i direkte tilknytning til stillingsbeskrivelsen« (prøvens varighed var fire timer, og den blev bedømt ud fra en skala fra 0 til 30 points, hvor enhver bedømmelse på mindre end 18 points ville medføre udelukkelse) dels »affattelse af et forslag til communiqué af et presseresumé eller sammendrag af en artikel på grundlag af dokumenter forelagt af udvælgelseskomiteen«.

Sagsøgeren, Anna Guglielmi, som siden 1954 har været tjenestemand i kategori B ved Europa-Parlamentet, som nu er indplaceret i lønklasse B 1, og som har gjort tjeneste ved informationskontoret i Rom siden dettes oprettelse i 1967, tilmeldte sig udvælgelsesprøve nr. A/66 vedrørende stillingen ved informationskontoret i Rom.

Blandt de syv ansøgere til denne udvælgelsesprøve, hvoraf én var fra kategori A, fire fra kategori LA og to fra kategori B, gav udvælgelseskomiteen, efter at have behandlet kvalifikationsbeviserne, ansøgeren fra kategori A og de to ansøgere fra kategori B, herunder sagsøgeren, adgang til prøverne.

Det emne, som ansøgerne som den første skriftlige prøve i denne udvælgelsesprøve skulle behandle, lød, ligesom ved udvælgelsesprøverne til stillingerne i Paris, Bruxelles og Dublin, som følger:

»I form af en artikel til et tidsskrift med betydeligt oplag ønskes en redegørelse for fordele og ulemper ved Deres lands medlemskab af Fællesskabet«.

Sagsøgeren opnåede 15 points ved denne prøve. Hun blev derfor udelukket fra de efterfølgende prøver.

Efter den første prøve i udvælgelsesprøven, og inden hun fik besked om, at hun var udelukket, sendte sagsøgeren — sammen med to ansøgere til stillingerne i Bruxelles og i Paris — den 26. marts 1980 en skrivelse til den tjenestemand, som forestod de pågældende udvælgelsesprøver. I skrivelsen gjorde hun gældende, at emnet for den første prøve var uacceptabelt og kun havde relevans for oplysningsarbejde for så vidt som det skulle behandles i form af en artikel til et tidsskrift med betydeligt oplag. I skrivelse af 8. april 1980 svarede formanden for udvælgelseskomiteen, at han på grund af komiteens tavshedspligt ikke kunne give yderligere oplysninger om udvalgets arbejde.

Sagsøgeren og de to andre ansøgere, som i mellemtiden havde fået besked om, at de var blevet udelukket fra udvælgelsesprøven, anmodede derpå i skrivelse af 18. april 1980 komiteen om udførlige forklaringer på, hvorfor de var blevet nægtet videre deltagelse i prøverne. Formanden for udvælgelseskomiteen

svarede i skrivelse af 14. maj 1980, at komiteen ikke uden at krænke tavshedspligten vedrørende sine drøftelser kunne give dem udførlige forklaringer vedrørende bedømmelsen af en prøve, men at han kunne forsikre dem, at komiteen havde behandlet besvarelserne under den synsvinkel, der var angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

I medfør af vedtægtens artikel 90 indgav sagsøgeren den 1. juli 1980 klage over sin udelukkelse fra udvælgelsesprøven.

Sagsøgeren har ikke modtaget svar på denne klage.

II — Skriftveksling og parternes påstande

Ved stævning indgivet den 3. december 1980 har sagsøgeren anlagt sag mod Parlamentet og nedlagt følgende påstand:

— det statueres, at udvælgsesproceduren eller udvælgelsesprøven i sin helhed er behæftet med mangler, og at proceduren eller prøven og de hermed forbundne følger annulleres,

— det sagsøgeren påførte tab fastsættes efter ret og billighed, og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale det pågældende beløb med renter 6 % fra datoen for stævningens indgivelse,

— sagsøgte pålægges at betale alle sagens omkostninger.

Europa-Parlamentet har nedlagt påstand om frifindelse for sagsøgerens krav og om, at spørgsmålet om sagens omkostninger afgøres i overensstemmelse med de herom gældende bestemmelser.

Skriftvekslingen er afviklet forskriftsmæssigt.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (tredje afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden at iværksætte forudgående bevisførelse.

III — Parternes anbringender og argumenter

1. De faktiske omstændigheder

Sagsøgeren har i sin stævning gjort gældende, at udvælgelsesprøverne A/65, A/66, A/67 og A/68 i realiteten var én »samlet udvælgelsesprøve med fire forgreninger«. For alle meddelelserne om udvælgelsesprøverne var komiteerne de samme, idet de havde den samme person som formand og de samme medlemmer; prøverne fandt sted samme dag og det emne, der skulle behandles, var det samme. Ikke blot ansøgere i lønklase B 1, men også i lønklasserne A 3, A 5 og A 6 havde tilmeldt sig udvælgelsesprøven.

En af deltagerne i denne »udvælgelsesprøve med fire forgreninger«, en irer, havde skrevet en afhandling, som i juni 1979 blev offentliggjort af Generaldirektoratet for forskning og dokumentation under titlen: »The effects on Ireland of membership of the European Communities«.

Parlamentet har i sit svarskrift gjort gældende, at de fire udvælgelsesprøver rent faktisk var adskilte prøver. Udvælgelseskomiteen havde kun delvis de samme medlemmer og holdt møder forskellige dage. Parlamentet har anført navnene på medlemmerne af udvælgelseskomiteerne for udvælgelsesprøve A/66 og for udvælgelsesprøven A/68 vedrørende stillingen i Dublin; det fremgår heraf, at udover formanden for udvæl-

gelseskomiteen var to af de fire henholdsvis fem øvrige medlemmer af udvælgelseskomiteerne de samme.

For så vidt angår den her omhandlede udvælgelsesprøve var der blandt deltagerne en tjenestemand i LA 5, en tjenestemand i LA 6, to tjenestemænd i LA 7, og to tjenestemænd i B 1, herunder sagsøgeren.

Sagsøgeren har i sin replik anført, at en af deltagerne i udvælgelsesprøven vedrørende stillingen i Rom — i øvrigt den ansøger, som blev udvalgt af komiteen efter udvælgelsesprøvens afslutning — var indplaceret i lønklasse A 6 fra den 1. oktober 1979, altså på det tidspunkt, hvor komiteen holdt sit første møde.

2. *Vedrørende formaliteten*

Parlamentet har anført, at sagen kun kan fremmes til realitetsbehandling for så vidt angår udvælgelsesprøve A/66, hvori sagsøgeren deltog. Sagsøgeren kan ikke have lidt nogen skade som følge af de øvrige udvælgelsesprøver, og anbringender vedrørende lovligheden af disse udvælgelsesprøver må afvises.

Sagsøgeren har indrømmet, at hun alene kan kræve, at udvælgelsesprøven A/66 vedrørende stillingen i Rom annulleres, og at den omstændighed, at ansøgere i lønklasserne A 3 og A 5 fik adgang til prøverne vedrørende stillingerne i Dublin og i Paris, ikke indebærer et klagepunkt i forhold til hende. Hun har imidlertid fremhævet, at disse omstændigheder forklarer mønsteret i dispositionerne og den »baggrund« som Domstolen skal behandle, idet de forskellige retsakter, der indgår i ansættelsesproceduren for de forskellige informationskontorer, udgør et hele.

3. *Vedrørende realiteten*

Påstanden støttes på anbringender om, at princippet om den berettigede forventning og princippet om ligebehandling er overtrådt, samt at der foreligger magtfordrejning.

a) Overtrædelse af princippet om den berettigede forventning

Sagsøgeren har gjort gældende, at princippet om den berettigede forventning hos ansøgerne fra kategori B er tilsidesat i den forstand, at emnet for den første prøve gik ud over, hvad der var angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven og ikke svarede til det arbejde, der skulle udføres i den pågældende stilling. Det drejede sig ikke om et spørgsmål af almen karakter, men om et spørgsmål af politisk, økonomisk og social karakter på højeste niveau, som kun kunne stilles til personer, som havde foretaget studier inden for de pågældende områder. Emnet var helt og holdent tilpasset de ansøgere, der allerede var indplaceret i kategori A og som var i besiddelse af den nødvendige dokumentation. Eftersom besvarelsen skulle udarbejdes uden hjælpemidler i form af statistiske oplysninger eller økonomiske rapporter, var det et emne, der var skræddersyet til enkelte ansøgere.

Arbejdsopgaverne består i informationsvirksomhed under ledelse af en kontorchef og omfatter især kontakter til pressen og forskellige særlige grupper, men ikke forskningsarbejde, der forudsætter sådanne kvalifikationer, at man kan besvare et spørgsmål af den type, som blev stillet til prøven. Arbejdsopgaverne forudsætter ikke, at den pågældende tjenestemand til enhver tid kan holde et foredrag om fordele og ulemper ved et lands medlemskab af Fællesskabet.

Parlamentet har gjort gældende, at det emne, der blev stillet til den første prøve, fuldstændigt svarer til de krævede kvalifikationer og til arbejdets art. Det drejer sig om et klassisk spørgsmål, som er ideelt for et informationskontor. Under lønklasserne i kategori A hører ledelses- og planlægningsfunktioner, men ikke rent ekspeditionsarbejde.

Man kan derfor se helt bort fra, at princippet om den berettigede forventning skulle være overtrådt. Sagsøgerens indsigelse om, at udvælgelseskomiteen valgte et emne, der ikke svarede til meddelelsen om udvælgelsesprøve, har ikke noget at gøre med begrebet den berettigede forventning, som kun har relation til ansættelsesmyndigheden. En udvælgelseskomité har en skønsbeføjelse. Der er ingen holdepunkter for, at komiteen i det foreliggende tilfælde har overskredet denne beføjelse eller har gjort sig skyldig i misbrug.

b) Princippet om ligebehandling

Sagsøgeren har anført, at den omstændighed, at ansøgere, der var indplaceret i væsentligt højere lønklasser, fik adgang til prøverne, forringede chancerne for de ansøgere, der ønskede deres indplacering ændret fra kategori B til kategori A, hvilket en sådan udvælgelsesprøve under normale forhold ville åbne mulighed for. Ingen har ret til at deltage i en udvælgelsesprøve til en lavere lønklasse. Den ansøger, der endelig blev udpeget til stillingen i Rom, var imidlertid indplaceret i lønklasse A 6 på det tidspunkt, han fik adgang til udvælgelsesprøven. De øvrige kandidaters chancer blev forringet på grund af det høje niveau, som besvarelserne fra ansøgerne fra de højere lønklasser befandt sig på; én af dem havde endog udført særlige undersøgelser angående virkningerne af hans lands (Irlands) tiltrædelse af Fællesskaberne, og den ansøger til stillingen i Rom, som allerede var indplaceret i lønklasse A 6, kom fra Parlamentets budgetudvalg, hvor hans arbejde gav ham et godt overblik over forholdene i de forskellige medlemsstater, idet dette udvalg må betragtes som et ideelt udgangspunkt for analyser af økonomiske, finansielle og politiske spørgsmål inden for Fællesskabet. Sagsøgeren har krævet bevisførelse for, at den pågældende ansøger havde deltaget i studier vedrørende fordele og ulemper ved Italiens medlemskab af Fællesskabet, og at udvælgelseskomiteen følgelig har tilsidesat princippet om ligebehandling.

Parlamentet har anført, at den eneste ansøger fra kategori A, som fik adgang til prøverne vedrørende stillingen i Italien, ikke var indplaceret i en højere lønklasse. Det var ikke muligt at udelukke en ansøger fra at deltage i en udvælgelsesprøve vedrørende en stilling i stillingsgruppe A 7/6, når han på tidspunktet for udvælgelsesprøven netop var indplaceret i denne stillingsgruppe. Udvælgelseskomiteen har ikke ret til at udelukke tjenestemænd fra højere lønklasser fra en udvælgelsesprøve, idet en udvælgelsesprøve ikke kun kan stå åben for bestemte tjenestemænd.

Der kan ikke rejses kritik af, at en ansøger har haft fordel af valget af et emne for de skriftlige prøver, når emnet er formuleret så generelt. I en politisk institution som Parlamentet er det

vanskeligt at forestille sig en stilling, hvor det pågældende spørgsmål ikke på den ene eller den anden måde opstår, og dette gælder givetvis også for sagsøgerens stilling. Med hensyn til den fordel, som en ansøger til stillingen i Irland efter sagsøgerens opfattelse har haft, drejer det sig om en anden udvælgelsesprøve, nemlig A/68, og denne argumentation må derfor afvises.

c) Magtfordrejning

Sagsøgeren har gjort gældende, at udvælgelsesprøven er blevet gennemført med det formål at forbeholde de stillinger, der skulle besættes, for bestemte ansøgere, nemlig ansøgerne fra kategori A. En undersøgelse af »baggrunden«, dvs. udvælgelsesprøverne som helhed og alle de objektive indicier, der fremgår af sagens omstændigheder, viser, at udvælgelsesprøverne, og specielt det første spørgsmål, havde andre formål end at besætte stillinger, som indebar informations- og PR-opgaver. Grunden til, at visse tjenestemænd fra højere lønklasser deltog, var deres ønske om at vende tilbage til deres respektive hjemsteder. Imidlertid anerkender vedtægten ikke en »omvendt« karriere, og formålet med en udvælgelsesprøve er alene at åbne mulighed for forfremmelse af de mest fortjenstfulde tjenestemænd. Indplaceringen af ansøgere fra højere lønklasser giver i øvrigt problemer, idet vedtægtens artikel 46, stk. 2, ikke finder anvendelse i sådanne tilfælde. I strid med tjenestens interesse udelukkede udvælgelseskomiteen ansøgerne med faglig erfaring inden for PR-arbejde, og gav dem ikke engang lejlighed til at vise deres evner ved den anden prøve, som netop vedrørte dette område. Det er heller ikke et almindeligt led i udvælgelsesproceduren, at udvælgelseskomiteen indkalder en italiensk sagkyndig alene til den mundtlige prøve, hvor kun en enkelt ansøger var tilbage, mens komiteen mente sig i stand til selv at påtage sig ansvaret for de skriftlige prøver.

Parlamentet har gentaget, at det emne, som blev stillet til den første prøve, svarede til de krævede kvalifikationer. Udvælgelseskomiteens arbejde har kun haft til formål, at de bedst kvalificerede tjenestemænd blev ansat, og alene i tjenestens interesse. Parlamentet har bestridt, at der foreligger magtfordrejning på grund af, at tjenestemænd, der udelukkende var interesseret i at vende tilbage til deres hjemsted, fik adgang til udvælgelsesprøven. Med denne argumentation sammenblander sagsøgeren i øvrigt endnu engang de forskellige udvælgelsesprøver.

IV — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 25. juni 1981 er der afgivet mundtlige indlæg af sagsøgeren ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og af Europa-Parlamentet ved advokat Alex Bonn, Luxembourg.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. juli 1981.

Præmisser

1 Ved stævning indgået til Domstolens justitskontor den 3. december 1980 har Anna Guglielmi, der er tjenestemand ved Europa-Parlamentet, anlagt sag med påstand om annullation af udvælgelsesproceduren i forbindelse med den interne udvælgelsesprøve baseret på kvalifikationsbeviser og prøver nr. A/66 til en stilling som fuldmægtig (kategori A, lønklasse 7/6) ved Europa-Parlamentets informationskontor i Rom, eller af udvælgelsesprøven i sin helhed, og om, at Parlamentet tilpligtes at betale erstatning for den skade, som hun har lidt som følge af sin udelukkelse fra prøven.

2 Den nævnte udvælgelsesprøve, som blev opslået den 25. juli 1979, var én af i alt fire udvælgelsesprøver vedrørende stillinger ved Europa-Parlamentets informationskontorer i Rom, Paris, Bruxelles og Dublin; arbejdet i forbindelse med udvælgelsen blev afviklet samtidigt i tilslutning til fire meddelelser om interne udvælgelsesprøver baseret på kvalifikationsbeviser og prøver, som havde næsten samme ordlyd. Sagsøgeren, som var tjenestemand i lønklasse B 1, sidste løntrin, og som siden 1967 har gjort tjeneste på informationskontoret i Rom, ansøgte om at måtte deltage i udvælgelsesprøve A/66 vedrørende stillingen i Rom. Efter gennemgangen af kvalifikationsbeviserne fik hun adgang til prøverne.

3 I de fire meddelelser om udvælgelsesprøverne var den første prøve beskrevet som en »Redegørelse for et emne af almen karakter i direkte tilknytning til stillingsbeskrivelsen«; for at bestå krævedes 18 points ud af 30. Til denne prøve stillede udvælgelseskomiteerne ansøgerne følgende opgave: »I form af en artikel til et tidsskrift med betydeligt oplag ønskes en redegørelse for fordele og ulemper ved Deres lands medlemskab af Fællesskabet«. Sagsøgeren opnåede ikke det nødvendige antal points i denne prøve og blev følgelig udelukket fra de efterfølgende prøver.

4 Den 1. juli 1980 indgav sagsøgeren i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 90 klage over, at hun var blevet udelukket fra prøverne. Da hun ikke modtog svar, anlagde hun denne sag.

5 Sagsøgerens første søgsmålsgrund går ud på, at princippet om den berettigede forventning er tilsidesat. Sagsøgeren vil herved i det væsentlige gøre gældende, at det emne, der var valgt til den første prøve, var uegnet, idet det var uden sammenhæng med og gik ud over niveauet for de arbejdsopgaver, som skulle udføres i den pågældende stilling. Disse arbejdsopgaver, der, under ledelse af en kontorchef, især består i kontakter med pressen og forskellige særlige grupper, forudsætter ikke, at tjenestemanden til enhver tid kan svare på et spørgsmål af den her omhandlede karakter uden at have oplysningsmateriale til rådighed.

6 Det skal bemærkes, at der i stillingerne i kategori A, som det drejer sig om i det foreliggende tilfælde, i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 5, stk. 1, andet afsnit, skal udføres styrings- og rådgivende funktioner, der kræver universitetsuddannelse eller hermed ligestillede faglige kundskaber. Meddelelsen om udvælgelsesprøve A/66 angav blandt kvalifikationskravene »indgående kendskab til informationsmediernes og de parlamentariske systemers virkemåde i Italien« samt »indgående kendskab til Det europæiske Fællesskabs opbygning og virkemåde«.

7 En redegørelse for fordele og ulemper ved Italiens medlemskab af Fællesskabet krævede viden såvel om fællesskabsspørgsmål som om spørgsmål vedrørende italiensk politik. Den omstændighed, at redegørelsen skulle udformes som en artikel til et tidskrift med betydeligt oplag, forudsatte, at ansøgerne havde en vis viden om informationsvirksomhed, men betød samtidig, at det ikke var nødvendigt at have dokumentation eller detaljerede statistikker til rådighed for opgavens besvarelse. En redegørelse over det emne, som udvælgelseskomiteen havde valgt, var derfor, såvel i sit indhold som i sin form, et passende middel til at vurdere, om deltagerne i udvælgelsesprøven havde de fornødne kundskaber inden for de pågældende områder.

8 Emnets sværhedsgrad går ikke ud over det niveau, der følger af kravet om kundskaber på universitetsniveau inden for de pågældende områder. I øvrigt kan Domstolen ikke sætte sin vurdering i stedet for udvælgelseskomiteens for så vidt angår den sværhedsgrad, der skal lægges til grund ved bedømmelsen af prøverne.

9 I sit valg af emnet for udvælgelsesprøvens første prøve, har udvælgelseskomiteen således holdt sig inden for grænser, der ikke kan anfægtes i forhold til

de angivne kriterier, og komiteens udøvelse af sit skøn er ikke behæftet med åbenbare mangler.

10 Den anden søgsmålsgrund vedrører princippet om ligebehandling af alle ansøgerne. Sagsøgeren har gjort gældende, at enkelte ansøgere har haft uberettiget fordel af det valgte emne, idet de tidligere havde udført særlige studier om netop dette spørgsmål. I denne sammenhæng har sagsøgeren henvist til, at én af ansøgerne kom fra Parlamentets budgetudvalg, hvor han i forbindelse med sit arbejde havde udført studier vedrørende sådanne spørgsmål; en deltager i udvælgelsesprøven vedrørende stillingen i Dublin havde forfattet en særlig afhandling angående fordelene for hans land, Irland, ved at være medlem af Fællesskabet.

11 Så bredt som det pågældende emne er formuleret, sigter det imidlertid ikke til spørgsmål, der forudsætter indgående kundskaber eller en speciel eller specialiseret form for erfaring. De kundskaber og erfaringer, som er nyttige ved besvarelsen af et sådant emne, kan erhverves i kraft af udførelse af meget forskellige arbejdsopgaver i en fællesskabsinstitution. Selv om én af deltagerne i udvælgelsesprøve A/66 faktisk havde haft lejlighed til at erhverve sådanne kundskaber eller erfaringer, mens han var beskæftiget i Parlamentets budgetudvalg, kunne det samme gøre sig gældende for sagsøgeren i kraft af hendes lange virke ved informationskontoret i Rom.

12 Udvælgelsesprøven med henblik på besættelsen af stillingen i Dublin var en anden end den her omhandlede. Den omstændighed, at én af deltagerne i den førstnævnte udvælgelsesprøve havde skrevet en særlig afhandling om det pågældende emne og af den grund måtte have været særdeles godt forberedt til udvælgelsesprøvens første prøve, er ikke af en sådan beskaffenhed, at den kan indebære et klagepunkt i forhold til hende, idet hun ikke deltog i den pågældende udvælgelsesprøve.

13 Sagsøgeren har således intet fremført, der kunne godtgøre, at visse deltagere i den omtvistede udvælgelsesprøve sammenlignet med hende har haft uberettiget fordel af det valgte emne til den første prøve.

14 Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at visse af de ansøgere, der fik adgang til udvælgelsesprøven, var indplaceret i højere lønklasser end den, som prøven tog sigte på. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at en deltager i udvælgelsesprøven i Rom på tidspunktet for prøverne var indpla-

ceret i lønklasse A 6, og at den ovenfor omtalte deltager i udvælgelsesprøven vedrørende stillingen i Dublin var indplaceret i lønklasse A 4.

15 Da udvælgelsesprøve A/66 angik en stilling som fuldmægtig i stillingsgruppe A 7/A 6, kan der ikke rettes kritik mod, at udvælgelseskomiteen gav en ansøger, der på ansøgningstidspunktet var indplaceret i lønklasse A 7 og på tidspunktet for udvælgelsesprocedurens afvikling i stillingsgruppe A 7/A 6, adgang til prøven. Da den omstændighed, at en deltager i udvælgelsesprøven vedrørende stillingen i Dublin var indplaceret i lønklasse A 4, ikke kan indebære et klagepunkt i forhold til hende, er der ikke anledning til at tage stilling til hans adgang til den nævnte udvælgelsesprøve.

16 Sagsøgerens tredje søgsmålsgrund vedrører spørgsmålet om magtfordrejning. Sagsøgeren har hermed gjort gældende, at den foreliggende sags omstændigheder viser, at de forskellige udvælgelsesprøver vedrørende stillingerne på Parlamentets informationskontorer blev gennemført med det formål at forbeholde de pågældende stillinger for bestemte ansøgere. Udvælgelsesprøverne skulle gøre det muligt for ansøgere, der var indplaceret i højere lønklasser, og som drog fordel af det emne, der var valgt til den første prøve, at vende tilbage til deres hjemlande.

17 Ingen omstændighed i sagen giver grundlag for at antage, at enten ansættelsesmyndigheden eller udvælgelseskomiteen for prøve nr. A/66 gennem denne udvælgelsesprøve skulle have forfulgt andre formål end det at finde den bedst kvalificerede ansøger til den pågældende stilling. Selv om det antages, at én eller flere deltagere i den anfægtede udvælgelsesprøve skulle have indgivet deres ansøgning alene for at kunne vende tilbage til deres hjemlande, kan en sådan bevæggrund, der kun gør sig gældende for denne eller disse ansøgere, ikke være en mangel ved udvælgelsesproceduren.

18 Sagsøgte vil herefter være at frifinde.

Vedrørende sagens omkostninger

19 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, skal den part, der taber sagen, afholde sagens omkostninger; i henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1. Sagsøgte frifindes.

2. Hver part bærer sine omkostninger.

Mackenzie Stuart Touffait Everling

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. oktober 1981.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Formand for tredje afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT F. CAPOTORTI FREMSAT DEN 16. JULI 1981 [1]

Høje Domstol.

1. Jeg vil først tillade mig at redegøre for de faktiske omstændigheder, som ligger til grund for nærværende sag. Den 25. juni 1979 besluttede Europa-Parlamentet at afholde en intern udvælgelsesprøve, baseret på kvalifikationsbeviser og på prøver, med henblik på besættelsen af en stilling som fuldmægtig (kategori A, lønklasse 7-6) ved Parlamentets informationskontor i Rom. Meddelelsen om udvælgelsesprøven havde nr. A/66. Samtidig hermed blev der udskrevet yderligere tre udvælgelsesprøver med henblik på besættelse at tilsvarende stillinger ved informationskontorerne i Paris, Bruxelles og Dublin. Anna Guglielmi, der er tjenestemand i kategori B ved Europa-Parlamentet og har gjort tjeneste på kontoret i Rom siden 1967, deltog i udvælgelsesprøve A/66, men

1 — Oversat fra italiensk.